

vilde med Ordningen af 1909 gennemført beløbe sig til omkring 60 Mill. Kr., beregnet efter et Prisniveau, der svarer til det, her er benyttet. Den ærede Ordfører, Hr. I. A. Hansen, siger 64 Millioner, men det ærede Medlem ved jo, at ved de Beregninger, der i sin Tid anstilledes, benyttede man et højere Prisgrundlag, end der her er regnet med. Dertil kan jeg føje, at efter hele den Diskussion, der førtes ved Behandlingen af Finansloven, er det vel klart, at Udgifterne til det i Øjeblikket lovmæssigt bestaaende i Danmark paa Militærvæsenets Omraade maa regnes at være mellem 48 og 50 Mill. Kr. Det nye, man foreslaar, vil bringe Udgifter, der ligger et Sted mellem det, som vilde blive Udgiften efter Ordningen af 1909, og det, der i Øjeblikket gives ud, men nærmere ved Ordningen af 1909 end ved det nu bestaaende.

Disse omfattende Foranstaltninger, kostbare og byrdefulde for Befolkningen, kunde man jo nu forstaa, hvis de var Udtryk for en Overbevisning om, at der derved kunde skabes Danmark et Værn, et Forsvar, som virkelig kunde holde i afgørende, farefulde Øjeblikke. Men hvor mange ærede Medlemmer i dette Ting tror paa, at dette vil være Tilfældet, og hvor mange ærede Medlemmer tror paa, at Ordningen, som den foreligger nu, ændret siden første Behandling, bringer en Forandring af virkelig Værdi i saa Henseende? For Jylland-Fyns Vedkommende bliver Styrken den samme som den Gang foreslaaet, og alt, hvad der foreligger af Udtalelser fra forskellig Side om, hvor lidet denne vil betyde som Modstandsstyrke, staar da uforandret. For Flaadens Vedkommende gælder det samme. Det Punkt, hvor der foregaar en Forandring, som kunde siges at betyde noget, er paa Sjælland, hvor man lægger et Regiment til. Om Forslaget, som det forelaa ved første Behandling, sagde de kommanderende Generaler, at det yder en Styrke af et Regiment i Øst og et Regiment i Vest, og intet af dette vil forslaa til at skabe en saadan Risiko, at en mulig Angriber betænker sig paa at gaa angrebsvis til Værks. Nu kommer der 1½ Regiment paa hver Side i Stedet for det ene Regiment, der oprindelig var foreslaaet. Er der et eneste Medlem, som vil tro, at under en Situation, hvor en Stormagt virkelig fandt Grund til at angribe Danmark og bringe Danmarks Fred i Fare, skulde dette halve Regiment paa hver Side af Sjælland give en forøget Betyggelse, at

overhovedet dette 1½ Regiment skulde betyde en Betyggelse eller en saadan Risiko for en Angriber, at man af Hensyn dertil kunde tænke sig at undlade Foranstaltninger, som man ellers vilde foretage sig.

Den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen sagde ved første Behandling, at det, man kunde opnaa ved denne Militærordning, var at tilrettelægge en Pligtudførelse som den, der fandt Sted ved Dybbøl. Det, man fremstiller som det højeste, der kan naas ved dette Militærvæsen, er da et Nederlag paa ærefuld Maade. Jeg tilstaar, det forekommer mig at være et forunderligt Grundlag at bygge et Lands Militærvæsen paa. Jeg forstaa, at man bygger et Militærvæsen op i de Lande, hvor man siger: Enhver er udsat for at tabe, men der er ogsaa en Mulighed for at sejre, men ikke, at man gør det i dette Land, hvor man fra alle Sider erkender, at Sejren, at det gennemførte Forsvar, at et blot nogenlunde henholdende Forsvar er en Umulighed, og at det eneste, man kan føre den danske Befolkning til, er et ærefuldt Nederlag. Jeg forstaa ikke, at det kan være muligt at samle et Flertal i dette Ting om at forsøge paa at tilrettelægge Begivenheder af en saadan Karakter med det Militærvæsen, som man bestræber sig for at faa tilvejebragt her i Danmark. Jeg har set, at den højtærede Statsminister i en af sine Taler har sagt, at det, det nu gjaldt om efter Krigen, var at skabe en militær Organisation her i Danmark og et Materiel for Hæren og Flaaden, der svarede til Krigstidens Erfaringer. Jeg maa tilstaa, at det forbavser mig, at den højtærede Statsminister har kunnet faa sig selv til at sige noget saadant, stillet overfor det Forslag, som han dog vidste var Regeringens Forslag. Jeg ved ikke ret, hvad Udgangspunkt den højtærede Statsminister overhovedet har haft for disse Betragtninger. Var det, han tænkte paa, det, at der bliver et nyt Forhold mellem Feltartilleri og Fodfolk? Det er vel det egentlige Hovedpunkt i den Henseende. Det er i hvert Fald det eneste Punkt, hvor de kommanderende Generaler synes at finde nogen Trøst, idet de siger, at der er et nogenlunde forsvarligt Forhold, dog saaledes, at man ganske savner de fornødne lette Hæubitser, og saaledes, at man siger, at Doteringen af Artilleri i det hele er sparsom. Denne meget ufuldkomne Anerkendelse er maaske det, hvorpaa den højtærede Statsminister bygger sine Forestillinger om, at Danmarks Militærvæsen udstyres i Overensstemmelse med Krigstidens Erfaringer,